MINUNATA PRIMĂVARĂ A SPORTULUI ROMÂNESC

Sosită ceva mai tîrziu pe meleagurile noastre, primăvara a găsit activitatea sportivă într-o impresionantă efervescență. Nu numai campionatele naționale — demarate cu toată forța — au deținut „capul de afiș" al programelor sportive mereu mai bogate, ci și competițiile internaționale — oficiale și amicale — care, în acest an, au o semnificație deosebită. Aflîndu-se la jumătatea ciclului olimpic Montreal — Moscova, acest sezon este cel al testărilor decisive, al validării potențialului și valorii „noului val".

După un remarcabil bilanț în 1977, iubitorii sportului au așteptat cu încredere evoluțiile „tricolorilor" în noul sezon. Primele întreceri, la startul cărora s-au aflat și sportivii români, au însemnat o viguroasă **confirmare a talentului,** pregătirii și abnegației lor. La campionatele mondiale de cros de la Glasgow, de exemplu, **echipa feminină a cucerit titlul mondial, rotunjindu-și recolta de medalii și cu un „argint" și un „bronz" la individual.** Atletele, desprinse valoric de multă vreme de băieți, ne-au entuziasmat și prin evoluția lor la „europenele" pe teren acoperit, cînd, fericită simetrie, **au obținut tot trei medalii : aur, argint și bronz.**

Multe și deosebit de elogioase au fost comentariile care au însoțit performanțele jucătoarelor noastre de tenis de masă la campionatele europene de la Duisburg. Maria Alexandru și colegele ei **au cucerit o medalie de aur și una de bronz,** rod al strădaniilor în pregătire și al unei vieți sportive fără reproș. În fine, apogeul acestei primăveri bogate în competiții de amploare și în performanțe românești remarcabile l-a constituit excelenta comportare a luptătorilor români la campionatele europene de greco-romane de la Oslo. Bilanțul lor — **4 medalii de aur, 2 de argint și 2 de bronz** — reprezintă nu numai recordul echipei noastre, ci și escaladarea vîrfului ierarhiei pe națiuni.

Această enumerare ar putea continua. O facem în materialele din aceste pagini dedicate tocmai comportării deosebit de onorante a „tricolorilor" în primăvara lui '78. Ceea ce dorim să subliniem sînt perspectivele pe care le deschide pentru Jocurile Olimpice, precum și faptul că ea trebuie să însemne pentru întregul nostru sport de performanță un puternic stimulent, un imbold pentru sporirea eforturilor în pregătire.

Cei patru campioni europeni la sosirea pe aeroportul Otopeni. Foto : N. DRAGOȘ

CEA MAI FRUMOASĂ PAGINĂ DIN ISTORIA SUCCESELOR LUPTĂTORILOR NOȘTRI

La campionatele europene de lupte greco-romane de la Oslo, reprezentanții României s-au prezentat cu o frumoasă carte de vizită : **locul I în clasamentul pe medalii (7 la număr : 3 de aur, 2 de argint și 2 de bronz)** ocupat la ediția de la Bursa (în 1977) a competiției continentale, unde echipa Uniunii Sovietice s-a situat pe locul fruntaș în clasamentul pe puncte.

La campionatele mondiale de anul trecut, rezultatele au fost bune, dar au existat și unele neîmpliniri (C. Alexandru și Șt. Rusu — principali candidați la medaliile de aur — s-au prezentat mult sub nivelul posibilităților lor datorită oboselii acumulate într-un sezon competițional foarte încărcat), care lăsau loc unor semne de întrebare asupra posibilităților reprezentanților noștri de a se menține în lupta pentru cea mai valoroasă echipă din Europa. Cam aceasta era atmosfera dinaintea gongului inaugural al ediției '78 a campionatelor europene.

PRIMA ZI: TRAGERI LA SORȚI CU TOTUL NEFAVORABILE

În dimineața zilei de 21 aprilie, toți participanții s-au prezentat la cîntarul oficial, operațiune urmată de tragerile la sorți. După această formalitate, cu un rol deosebit în întrecerile sportive, i-am întîlnit pe antrenorii și pe conducătorul delegației noastre, secretarul F.R. Lupte, **Victor Dona,** extrem de supărați. Tragerile la sorți fuseseră deosebit de nefavorabile sportivilor români. Trei dintre ei **(C. Alexandru, I. Păun și P. Dicu)** urmau să-i întîlnească încă din primul tur pe reprezentanții U.R.S.S., cunoscuți pentru valoarea lor în această disciplină sportivă. **Gh. Ciobotaru** îl avea ca adversar pe polonezul **S. Krzesinski,** luptător pe care nu-l depășise niciodată pînă acum. Ceilalți sportivi români erau obligați să-și măsoare forțele, încă din primele 2—3 tururi, cu cei mai puternici adversari la categoriile lor.

În legătură cu aceasta, antrenorul principal al echipei României, **Ion Corneanu,** ne-a declarat : **„De 22 de ani, de cînd mă ocup de pregătirea lotului național, n-am avut niciodată o asemenea neșansă la o competiție de amploare".** Toate încercările noastre de a schimba starea de spirit care stăpînea delegația României la C.E. de la Oslo au fost zadarnice. Conducătorul tehnic al echipei U.R.S.S., **Nikolai Parhomenko,** l-a întîlnit, în holul sălii Ekeberg, pe **Ion Corneanu** supărat, fumînd o țigaretă (deși acesta este nefumător) și l-a întrebat : **„De ce ești necăjit Ioane ? N-ați avut sorți buni ? Ce, crezi că pentru noi este o plăcere să ne întîlnim cu sportivii români în primele tururi ?"**

Dar, a venit ora 11 și competiția a început. Conform programului stabilit de organizatori, primul luptător român care a urcat pe saltelele de concurs a fost vicecampionul mondial al categoriei 90 kg, **Petre Dicu,** sportiv care nu se dovedise în cea mai bună formă în turneele internaționale la care participase înaintea „europenelor". El îl întîlnea pe sovieticul **I. Kanighin.**

18 MECIURI — 18 VICTORII !

După 8 minute de luptă încordată, românul a fost declarat învingător prin descalificare, realizînd o primă surpriză a competiției. Aproape în același timp, pe altă saltea, **Nicu Gingă** îl depășea categoric la puncte (18—0) pe norvegianul **R.** Sigde. Rezultat normal, așteptat. Cîteva minute mai tîrziu, pe salteaua nr. 4, **Gh. Ciobotaru** obținea un succes la care aproape nimeni nu se aștepta, în fața polonezului **Krzesinski.** O oră mai tîrziu pe aceeași saltea, **Ion Păun** îl conducea la puncte cu 6—0 pe **B. Kramarenko** (U.R.S.S.), pe care în final l-a învins, cu destulă dificultate (7—5). Concomitent, la salteaua nr. 1 **C. Alexandru** făcea primul pas spre cel de-al 4-lea titlu de campion al Europei, învingîndu-l prin descalificare (după ce-l condusese cu 6—2) pe unul din principalii săi adversari, sovieticul **A. Bozin** (clasat în final pe locul 2).

Și succesele sportivilor români au continuat pînă seara tîrziu. Ion Draica și-a învins unul din puternicii săi adversari, ungurul **M. Hegedus,** iar **Roman Codreanu** a făcut dovada bunei sale pregătiri din ultimele luni, fixîndu-l cu umerii pe saltea pe polonezul **Z. Andreski,** după ce realizase cîteva procedee tehnice spectaculoase cu care impresionase întreaga asistență.

Prima zi a campionatelor europene de la Oslo s-a încheiat cu un bilanț extraordinar pentru luptători români, Ei susținuseră 18 meciuri și realizaseră tot atîtea victorii ! Primele lor evoluții au constituit un avertisment pentru toți aspiranții la locurile fruntașe în clasamentul european. Specialiștii au constatat nivelul ridicat de pregătire cu care s-au prezentat sportivii noștri la startul competiției continentale.

Seara, cînd delegațiile participante așteptau autobuzele care urmau să-i transporte pe sportivi spre hotelul „Viking", am fost martorul unei noi discuții între reputatul nostru tehnician **Ion Corneanu** și conducătorul tehnic al echipei sovietice. **N. Parhomenko** își exprima astfel părerea : **„Băieții voștri sînt excelent pregătiți. România este principala candidată la primul loc pe națiuni. Ceea ce am văzut astăzi este suficient pentru a-mi da seama că echipa voastră este foarte puternică".**

Figura antrenorului Corneanu era mult mai senină. Înțelesese că tragerea la sorți nefavorabilă nu putuse constitui un obstacol dacă nu se greșise nimic în pregătire. Băieții se simțeau foarte bine și starea de spirit se schimbase radical. Optimismul și încrederea în posibilitățile lor erau evidente în manifestările reprezentanților noștri.

APROAPE DE MEDALII...

În ziua a doua au urmat meciuri grele. La sfîrșitul ei, au rămas în concurs — în drum spre podiumul de premiere — numai sportivii foarte bine pregătiți. În rîndul celor eliminați s-au numărat sovieticii **V. Ceboksarov, G. Ermilov** (învins detașat de **Ștefan Rusu**), **B. Kramarenko,** maghiarul **M. Hegedus,** campionul mondial **H. Wehling** (R.D.G.), campionul olimpic și mondial **V. Macha** (Cehoslovacia), suedezul **E. Sköld, J. Donczesz** (Ungaria), polonezul **O. Kwiecinski,** turcul **S. Bora** și mulți alți sportivi ale căror nume au figurat deseori pe listele fruntașilor la diferitele mari competiții internaționale. **Reprezentanții României socialiste au continuat seria victoriilor. A fost rîndul sportivilor bulgari să recunoască superioritatea românilor. Nicu Gingă** l-a învins înainte de limită pe **K. Borisov, Ion Păun** a obținut o victorie asemănătoare în dauna lui **J. Stikov,** iar **Roman Codreanu a ridicat tribunele în picioare în partida cu fostul campion mondial și multiplu medaliat Al. Tomov, cu care a executat două salturi spectaculoase, cum nu se pot vedea prea des, în întrecerile greilor.** După-amiază, Codreanu l-a eliminat din concurs și pe sovieticul **A. Maisuradze.** În același timp, **Mihai Boțilă** obținea o prețioasă victorie (descalificare) în disputa cu **J. Doncsesz,** făcînd un pas mare spre podiumul de premiere, iar **Constantin Alexandru** îl elimina pe un alt adversar puternic, turcul **Sali Bora,** cel care-l depășise pe reprezentantul nostru la C.M. de la Göteborg.

În seara celei de-a doua zile de concurs, două medali de aur erau aproape în posesia sportivilor români. **C. Alexandru** și **R. Codreanu** mai aveau cîte un singur meci de susținut, dar cu adversari mai puțin puternici: **D. Hinz** (R.D.G.) și, respectiv, **I. Nagy** (Ungaria). Dealtfel, în ziua finalelor, C. Alexandru avea să obțină o victorie categorică (34—6 !), iar R. Codreanu, după ce și-a fixat de 3 ori adversarul la parter, a primit decizia de învingător prin descalificare.

PE PODIUMUL DE ONOARE, CEI MAI BUNI DIN EUROPA !

În seara zilei de sîmbătă, la plecarea spre hotel, 9 luptători români mergeau cu fruntea sus (fusese eliminat numai tînărul Ivan Savin), ei urmînd să concureze în finale. Antrenorul echipei Bulgariei, **Petar Kirov,** l-a întrebat pe vechiul său prieten **Simion Popescu : „Cîți luptători mai aveți în concurs?".** La răspunsul acestuia, fostul mare luptător bulgar a exclamat surprins : **„Extraordinar ! Noi avem numai 5. Nici printr-o minune nu se mai poate să pierdeți locul I. Performanța voastră este inegalabilă".**

Și antrenorul bulgar avea dreptate. Nouă reprezentanți ai României erau angajați direct în lupta pentru medalii : **C. Alexandru, N. Gingă, M. Boțilă, I. Păun, Șt. Rusu, Gh. Ciobotaru, I. Draica, P. Dicu** și **R. Codreanu.** Dintre aceștia, șapte (Alexandru, Gingă, Boțilă, Păun, Rusu, Draica și Codreanu) aveau șanse apreciabile **să devină campioni europeni ! Deși** cîțiva dintre ei mai aveau de susținut cîte 2—3 meciuri dintre cele mai dificile.

Așa cum aminteam, Constantin Alexandru și Roman Codreanu și-au învins detașat ultimii parteneri de întrecere, devenind campioni ai continentului (C. Alexandru pentru a patra oară !). Ștefan Rusu, după o înfrîngere surprinzătoare în fața bulgarului N. Dimov, i-a învins **clar pe maghiarul K. Gaal și polonezul A. Supron, asigurîndu-și locul I pe podiumul de premiere. Ion Draica a beneficiat de un tur liber, iar spre seară i-a întrecut** (în mai puțin de o oră !) pe **bulgarul S. Hristov și polonezul J. Dolgowicz, păstrîndu-și și el titlul cucerit la Bursa. Ion Draica, la vîrsta de 20 de ani, se situa pentru a doua oară pe prima treaptă a ierarhiei continentale. Era, în același timp, cea de-a 4-a medalie de aur cucerită de sportivii români la C.E. de la Oslo.** Ar mai trebui adăugat faptul că **Mihai Boțilă,** care a terminat neînvins turneul european, a fost obligat să se mulțumească numai cu medalia de argint datorită rezultatelor din întrecerile adversarilor săi, iar **Ion Păun** a pierdut titlul numai în ultimele 30 de secunde ale meciului cu polonezul K. Lipien. Amintind și faptul că Nicu Gingă (accidentat grav la o arcadă în penultimul meci) a primit medalia de bronz fără să mai lupte în partida finlă, avem o imagine mai clară asupra performanțelor realizate de reprezentanții României la C.E. de la Oslo.

Patru medalii de aur, două de argint și două de bronz, primul loc în clasamentele pe medalii și puncte constituie cel mai mare succes obținut pînă acum de luptătorii români, răsplată a unei munci temeinice, neobosite, motiv pentru care îl felicităm și cu acest prilej atît pe sportivii și antrenorii lotului, cît și pe antrenorii secțiilor în care au deprins tainele luptelor medaliații de azi.

Mihai TRANCĂ

C. ALEXANDRU (48 kg)

Născut la 13 decembrie 1953. Membru al clubului Steaua (antrenori Gh. Suteu si Gh. Berceanu). Practică luptele de 10 ani. Primul antrenor, C. Ofițerescu (C. S. Șc. nr. 2 Constanța). Principalele performanțe : campion mondial de juniori, de patru ori campion european, locul II la C.M. Este ofițer M.A.N. Căsătorit și are un băiat. La Oslo a cucerit titlul de campion al Europei.

N. GINGĂ (52 kg)

Născut la 10 martie 1953. Membru al clubului Dinamo Bucuresti (antrenori I. Cernea și D. Cuc). Practică luptele de 12 ani. Primul antrenor, M. Belusica (Rapid Bucuresti). Principalele performanțe: campion mondial de juniori, dublu campion mondial de seniori, locul II la J.O. Este ofițer M.I. (profesia de bază, instalator). Căsătorit și are un băiat. La C.E. de la Oslo a ocupat locul III.

M. BOȚILĂ (57 kg)

Născut la 14 ianuarie 1952. Membru al clubului L. C. Dacia Pitești (antrenori E. Bălănescu și C. Petrescu). Practică luptele de 12 ani. Primul antrenor, C. Petrescu (C. S. Pitești). Principalele performanțe : campion european de juniori, locul III la C.E. 1977. Este student al Facultății de educație fizică din Pitești. Necăsătorit. La C.E. de la Oslo a ocupat locul II.

I. PĂUN (62 kg)

Născut la 17 februarie 1951. Membru al clubului Dinamo București (antrenori I. Cernea și D. Cuc). Practică luptele de 10 ani. Primul antrenor, C. Stan (C.S.O. Cîmpulung Muscel). Principalele performanțe : campion european (1977), locul III la C. M. Este ofițer M.I. (profesia de bază sculer matrițer). Necăsătorit. La C.E. de la Oslo a ocupat locul II.

Șt. RUSU (68 kg)

Născut la 2 februarie 1956. Membru al A. S. IPROFIL Rădăuți (antrenor V. Gherasim). Practică luptele de 10 ani. Primul antrenor, V. Gherasim (C. S. Șc. Rădăuți). Principalele performanțe : locul II la C.E., locul II la C.M., locul II la J.O. Este de profesie tîmplar. Căsătorit și are un băiat. La C.E. de la Oslo a cucerit titlul de campion al continentului.

Gh. CIOBOTARU (74 kg)

Născut la 14 decembrie 1953. Membru al clubului Dinamo București (antrenori I. Cernea și D. Cuc). Practică luptele de 9 ani. Primul antrenor, I. Donose (Dunărea Galați). Principalele performanțe : locul 5 la C.M. (1975), locul 6 la Jocurile Olimpice. Este de profesie strungar. În prezent este subofițer M. I. Necăsătorit. La C.E. de la Oslo a ocupat locul IV.

I. DRAICA (82 kg)

Născut la 5 ianuarie 1958. Membru al clubului Farul Constanța (antrenor, C. Ofițerescu). Practică luptele de 10 ani. Primul antrenor, C. Ofițerescu (C. S. Șc. nr. 2 Constanța). Principalele performanțe : campion european (1977), locul 2 la C.M. (1977). Este elev în ultimul an al liceului industrial din Constanța. Necăsătorit. La C.E. de la Oslo și-a păstrat titlul de campion continental.

P. DICU (90 kg)

Născut la 27 mai 1954. Membru al clubului Dinamo București (antrenori I. Cernea și D. Cuc). Practică luptele de 7 ani. Primul antrenor, T. Gaiță (C.S.M. Drobeta Tr. Severin). Principalele performanțe : locul 5 la C.E., locul 2 la C.M. (1977). Este de profesie frezor (în prezent, subofițer M.I.). Necăsătorit. La C.E. de la Oslo s-a clasat pe locul 3.

I. SAVIN (100 kg)

Născut la 15 iunie 1957. Membru al clubului Dinamo București (antrenori : I. Cernea și D. Cuc). Practică luptele de 5 ani. Primul antrenor, V. Gherasim (C. S. Șc. Rădăuți). Principalele performanțe : locul 5 la C.E. (1977) și locul 5 la C.M. (1977). Este de profesie lăcătuș mecanic. În prezent, subofițer M.I. Necăsătorit. La C.E. de la Oslo a ocupat locul 6.

R. CODREANU (+100 kg)

Născut la 17 noiembrie 1952. Membru al C.S. Arad (antrenor, Mihai Ghesner). Practică luptele de 11 ani. Primul antrenor, T. Blidaru (C.S. Arad). Principalele performanțe : locul 3 la C.E. (1974), locul 3 la C.M. (1975), locul 3 la Jocurile Olimpice (1976). Este de profesie sudor. Căsătorit și are un băiat. La C.E. de la Oslo a devenit campion continental.

Sportivii noștri, participanți la C.E. au fost pregătiți în cadrul lotului de colectivul de tehnicieni (antrenori **I. Cernea, N. Pavel, S. Popescu**) condus de antrenorul emerit **Ion Corneanu.**

MARICICA PUICĂ

ATLETELE NOASTRE, DIN NOU LA ÎNĂLȚIME

Primăvara atletelor a început, de fapt, atunci cînd pe meleagurile noastre stratul de zăpadă era încă destul de gros. Era vremea crosului, a pregătirilor pentru marile examene. Am avut o primă confirmare la Istanbul. Deși succesele la „Crosul Balcanic" ne obișnuiseră, maniera netă în care reprezentanții țării noastre au dominat întrecerea din acest an și mai ales ușurința cu care s-au adaptat unui traseu apreciat de toți specialiștii drept infernal ne-au dat speranțe pentru acea primă participare la campionatul mondial de cros, programat în Scoția, în patria cross-country-ului.

Natalia Mărășescu, Maricica Puică, Georgeta Gazibara, Antoaneta Iacob și **Fița Lovin** au plecat la Glasgow cu încredere, dar și cu teama nemărturisită de necunoscut. Le-a așteptat acolo o vreme cum nu și-o dorește nici un sportiv și un traseu față de care cel de la Istanbul putea fi considerat o alee bine îngrijită... Poate că tocmai aceste dificultăți nebănuite le-au ambiționat. Cert este că, la prima lor participare, fetele noastre au cîștigat titlul suprem de o manieră clară în fața unor echipe în componența cărora se aflau toate stelele semifondului și fondului feminin mondial. Natalia și Maricica, lidere ale echipei, au urcat și pe podiumul întrecerii individuale, adăugînd medaliei de aur și pe cele de argint și bronz.

Între Istanbul și Glasgow s-a aflat însă... Milano. De fapt, „europenele" indoor la care tot fetele au fost performerele atletismului românesc. După o carieră incredibil de lungă pentru o alergătoare de semifond, **Ileana Silai** a urcat pentru prima oară pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere, european, după ce de cîteva ori fusese foarte aproape de această mult visată performanță. Cursa ei la 1500 m a fost una dintre cele mai palpitante și mai spectaculoase alergări ale „europenelor" de la Palasport san Siro. Rivala ei, cea care rîvnea la același loc, nu era alta decît **Natalia Mărășescu.** Dealtfel, și întrecerea care a urmat, pe același stadion atletic acoperit, Europa-America, tot cele două valoroase atlete ale țării noastre au dominat-o, ele urcînd pe primele trepte ale podiumului. România a fost, dealtfel, singura țară care a dat reprezentativei Europei două atlete la aceeași probă. În fine, Milano a mai însemnat și relansarea **Marianei Suman** în lumea performanțelor europene. Medalia de bronz la 800 m îi dă Marianei — și nu numai ei — încredere în posibilități, perspectiva continuării cu succes a unui drum ce se frînsese nefiresc după Montreal.

Desigur, acestor fete minunate li se cuvin elogii. Dar, atletismul românesc nu poate și nu trebuie să se rezume doar la cîteva fete, la două-trei probe. Chiar dacă pînă la finele lui august, cînd sînt programate campionatele europene de la Praga, mai este vreme, trebuie să se recunoască că în majoritatea probelor, cu deosebire la băieți, situația este precară. Cele cîteva luni care ne despart de C.E. trebuie, deci, să constituie o perioadă de muncă asiduă, de strădanii fără răgaz pentru ca atletismul românesc să poată fi reprezentat în mod corespunzător la Praga.

Primăvara aceasta a fost, deci, dătătoare de speranțe și pentru atletism. Transformarea lor, acum, în certitudini este o îndatorire a sportivilor și a antrenorilor lor.

ÎN ACELAȘI BILANȚ FRUCTUOS, ALTE PERFORMANȚE, ALȚI PERFORMERI

● Deși actuala ediție a campionatului european de rugby mai programează cîteva partide, cu efecte directe asupra părții de jos a clasamentului final, se cunosc de acum laureatele competiției. A cîștigat echipa Franței, urmată de reprezentativa României și de cea a Italiei. În această primăvară, rugbyștii români au susținut, la București, două întîlniri pe care le-au cîștigat la scoruri impresionante (60—6 cu Cehoslovacia și 76-3 cu Spania). Dar, în afara XV-lui național, alte echipe au obținut, de asemenea, victorii frumoase : Steaua — Selecționata armatei franceze 13-3, România — Italia (la tineret) 29—3, România — Polonia (echipe secunde) 59—0 etc.

● Între competițiile internaționale ale începutului de sezon al scrimerilor se află și cele dotate cu „Cupa Europei", la care participă formațiile de club campioane naționale. Floretistele de la **Steaua** au ajuns în finală la Torino, cu Dinamo Kazan (U.R.S.S.), iar sabrerii de la Steaua, reeditînd performanța din anul trecut, au cucerit medalia de bronz la Budapesta, ca și spadasinii aceluiași club bucureștean, la Heidenheim.

● În competiția de tenis în sală „Cupa Europei", pentru reprezentative de tineret, jucătorii români **Florin Segărceanu, Liviu Mancaș, Daniel Stănescu și Șerban Niculescu** au obținut medalia de argint.

● Ca și anul trecut, în competiția europeană „Cupa cupelor" baschetbaliștii de la Steaua au evoluat în cadrul sferturilor de finală, obținînd, acasă, cîteva victorii cu rezonanță asupra unor formații renumite: C.F. Barcelona, Sinudiyne Bologna, S.B.B.K. Sodertalje și, mai înainte, în preliminarii, Levski Spartak Sofia. Reținem, de asemenea, succesul echipei campioane Dinamo București într-un turneu valoros întreprins în Franța.

● La Novi Sad, cu prilejul Campionatelor balcanice de judo, sportivii noștri au urcat de 14 ori pe podium. **Mihalache Toma** (cat. 78) și **Arpad Szabo** (cat. 60 kg) cucerind titlurile de campioni. Tot în Iugoslavia, la Slavonski Brod, au avut loc întrecerile Balcaniadei de box pentru juniori. Pugiliștii români **Costel Burlacu** (muscă), **Vasile Gîrgavu** (mijlocie mică) și **Ion Joița** (semigrea) s-au clasat pe primul loc la categoriile respective.

● Într-o companie foarte puternică, pugiliștii noștri au obținut victoria la șase categorii de greutate în cadrul tradiționalei competiții internaționale **„Centura de aur" : Faredin Ibraim** (cocoș), **Nicolae Neagu** (pană), **Florin Livadaru** (semiușoară), **Simion Cuțov** (ușoară), **Ion Vladimir** (semimijlocie) și **Sandu Tirilă** (mijlocie)

● Șahista **Viorica Ilie** a ocupat locul al treilea în competiția de tineret dotată cu „Cupa Europei".

● Jucătorii și jucătoarele de popice din reprezentativele țării, care se pregătesc pentru a lua parte la campionatele mondiale de la Lucerna, au susținut, în deplasare, întîlniri cu puternicele reprezentative ale Ungariei, Iugoslaviei și R. D. Germane. Sînt de consemnat victoriile fetelor noastre în fața jucătoarelor maghiare (campioane mondiale) și băieților în meciul cu popicarii iugoslavi (campioni ai lumii).

Lîngă Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu

O NOUĂ „GENERAȚIE DE AUR" LA ORIZONT

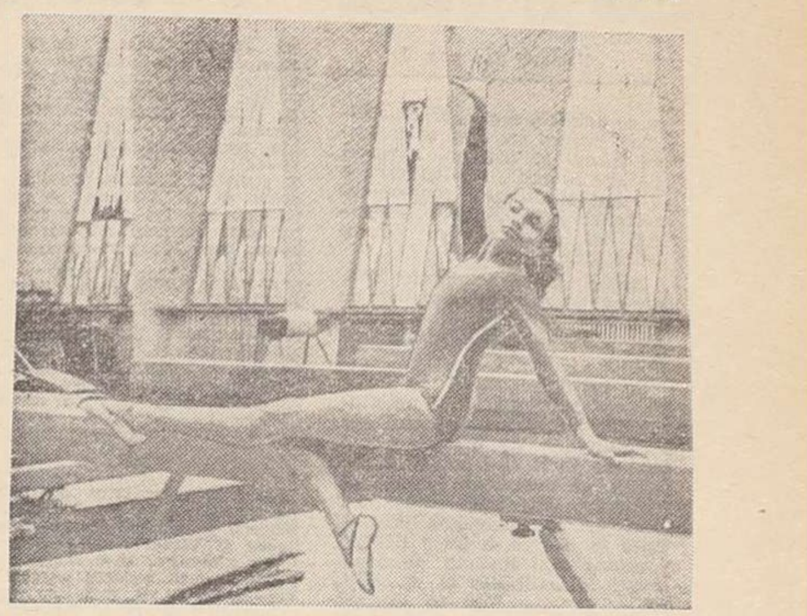

Dumitrița Turner *în timpul unui exercițiu la bîrnă.*
Foto : I. MIHĂICĂ

Cînd după succesul strălucit al Nadiei Comăneci la J.O. de la Montreal tehnicienii noștri declarau că gimnastica românească dispune de un mare număr de talente, mulți comentatori credeau, poate, că este o exagerare. Competițiile care au urmat au demonstrat însă că acesta era adevărul. O demonstrează, dealtfel, și acest sezon competițional, sezon pe care l-am putea numai „al mondialelor de la Strasbourg". **Marilena Neacșu,** de pildă, s-a clasat pe locul II la „Turneul campionilor", desfășurat la jumătatea lunii aprilie, la Londra. La numai cîteva zile, Marilena își confirma talentul, posibilitățile și — mai ales — perspectivele, dominînd clar „internaționalele" de la Bacău. Se impune și completarea că cele două performanțe, care fac din Marilena Neacșu o candidată la gloria sportivă, au fost obținute în compania valoroasă a reprezentantelor noii generații din mai multe țări ale lumii.

Dar dacă Marilena Neacșu era totuși cunoscută în lumea „copiilor minune" ai gimnasticii, **Dumitrița Turner** — o fetiță de 14 ani — reprezintă clou-ul acestui început de an. Campioană republicană școlară, la București, eleva din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej și-a etalat din plin măiestria în cadrul campionatelor internaționale ale României, cucerind un surprinzător, dar meritat loc II în clasamentul individual compus. Și nu numai atît. Ignorînd faptul că se află în fața „înaltei societăți" a gimnasticii, ea a cîștigat cu dezinvoltură de campioană solul, primind aplauzele publicului și elogiile specialiștilor. În acest „nou val" al primăverii '78 se cuvine să notăm și alte nume: **Angela Bratu, Mirela Oancea, Carmen Savu** și **Rodica Dunca,** care se alătură „veteranelor" **Gabi Gheorghiu** și **Emilia Eberle** într-un veritabil grup de viitoare vedete.

A fost primăvara confirmării unor talente, a unor talente care au muncit de la vîrsta grădiniței pentru a putea păși pe covorul fermecat. Dar, să nu uităm, aceasta este garnitura care vine. Înaintea ei se află **Nadia Comăneci** și **Teodora Ungureanu, Anca Grigoraș** și **Gabriela Trușcă,** se află, deci, sportivele pe umerii cărora va apăsa, în principal, responsabilitatea reprezentării la campionatele mondiale. Nu le-am uitat, desigur, deși nici Nadia, nici Teodora n-au luat încă startul în noul sezon. Am vrut doar să consemnăm existența unor valuri succesive de talente, faptul că munca, adesea anonimă, a antrenorilor și tehnicienilor din diferite centre asigură gimnasticii noastre „schimburi de ștafetă" la cel mai înalt nivel, posibilitatea de a se crea o stimulatoare concurență, capabilă să contribuie permanent la ridicarea ștachetei valorice.

TOT MAI APROAPE DE RECORDUL ABSOLUT

Marin Stan *a marcat o creștere însemnată a rezultatelor la pistol viteză și o constanță demnă de un mare campion*

Trăgătorii noștri la probele de pistol se impun cu autoritate. „Vitezistul" **Marin Stan** a obținut, în concursuri internaționale, în numai cîteva săptămîni, o suită de rezultate excepționale : de două ori 598 p (cît recordul mondial!) și o dată 597 p (record balcanic). **Liviu Stan, Laurențiu Pop, Dan Iuga** și **Marinică Trușcă,** la pistol liber, au realizat la rîndul lor cîteva cifre foarte bune.

CARMEN BUNACIU ȘI IRINEL PĂNULESCU SAU „MOMENTUL ÎNOTULUI ROMÂNESC"

Carmen Bunaciu *și* Irinel Pănulescu *într-o discuție amicală de față fiind și antrenorul ploieștean* Mihai Mitrofan

Multă vreme am privit cu invidie spre performanțele australiencelor și americancelor sau — mai de curînd — ale înotătoarelor din R. D. Germană, socotindu-le miraculoase. Dar, iată, **Carmen Bunaciu** și **Irinel Pănulescu** au destrămat aceste mituri, arătîndu-ne că talentul, așezat pe pămîntul fertil al sîrguinței, poate da și prin alte locuri roade de aur. Realitate la care a contribuit, firește, și munca antrenorilor **Cristina Șoptereanu** și **Mihai Mitrofan.**

Medalia de bronz a lui **Carmen Bunaciu** la „europenele" din '77 a însemnat un start lansat pentru întregul înot românesc, începutul unei veritabile goane pentru refacerea terenului pierdut în ani de filozofări sterile. În miezul acestei veri sînt programate „mondialele". Nu ne vom mai duce, ca în alți ani, cu echipa de polo și cu un înotător ca... decor. Va fi ediția verificării „pe viu" a talentelor generației crescute în această zodie a antrenamentelor pe zeci de kilometri, în ritmuri care depășesc recordurile de altădată. **Carmen Bunaciu** și-a sporit pretențiile, iar **Irinel Pănulescu** pornește de la înălțimea atinsă de colega ei. Alături de ele, **Daniela Georgescu, Camelia Hoțescu, Anca Miclăuș** simt, de asemenea, că a sosit momentul consacrării înotului românesc.

★

Pe același drum se află și echipa de polo. După succesul de la Universiada de la Sofia, băieții au prins gustul victoriei, dar au înțeles că accesul la succese nu le este posibil decît printr-o muncă continuă. Recenta ediție a „Cupei României", cu prestigioasele victorii asupra italienilor și iugoslavilor, cu „egalul" din întîlnirea cu maghiarii și locul I în finalul întrecerii, confirmă că făgașul pe care s-au înscris poloiștii poate duce spre podiumul olimpic, via „mondialelor".

Maria Alexandru

și colecția ei de medalii

UN RECORD DE LONGEVITATE, UN EXEMPLU DE SÎRGUINȚĂ

S-a scurs parcă o viață de om de-atunci cînd, la Herculane, tenismanul Gheorghe Cobzuc semnala existența unui mare talent la tenis de masă: **Maria Golopenția.** Aceasta era, pe vremea aceea, mai mică decît Dumitrița Turner astăzi. Totuși, ea s-a impus foarte repede între marile performere ale țării și, nu multă vreme după aceea, între „paletele" continentului și ale lumii.

De ani și ani, **Maria Golopenția-Alexandru** figurează printre marile campioane și se impune la fiecare ediție a „europenelor" și „mondialelor". Deși s-au succedat pe firmament numeroase generații de staruri, Maria a rămas printre vedete. Secretul: munca, pregătirea tot mai consistentă, în ciuda vîrstei care înaintează implacabil. La Duisburg, în martie 1978, și-a dus echipa spre podiumul de premiere, conducînd-o apoi, cu mînă sigură, și pe tînăra **Liana Mihuț** spre medalia de aur, spre titlul european. Exemplul ei este fermecător. Dăruirea, abnegația, conștiinciozitatea și seriozitatea — toate la superlativ — au contribuit și contribuie la educarea unor noi generații de performeri, la consolidarea încrederii în posibilitatea tenisului nostru de masă de a se menține pe un plan de frunte în lume.

Firește, am putea aminti palmaresul acestei super-campioane pentru a fixa, mai precis, locul unde ea se află în bogata istorie a tenisului nostru de masă. Mai important este însă, după opinia noastră, să privim înainte, să ne manifestăm încrederea față de viitorul pe care-l reprezintă **Liana Mihuț** și **Eva Ferenczi, Cristinel Romanescu** și **Zsolt Böhm,** colegii și colegele lor. Cu toții au în Maria Alexandru un model strălucitor.

Materiale realizate de Hristache **NAUM** și Romeo **VILARA**